

Això tot just comença

Ha passat el que havia de pasar. El que era previsible. A l'ex-ministre d'Interior, José Barrionuevo, i a l'ex-secretari d'Estat de la Seguretat, Rafael Vera, els ha caigut una cleca de cal Déu. Quinze anys després de la primera pífia dels GAL, el segrest del jubilat francès Segundo Marey, la Sala Segona del Tribunal Suprem els ha condemnat a deu anys de presó per segrest i per malversació de cabals.

L'ex-governador civil de Biscaia, Julián Sancristóbal –l'home que escrivia els comunicats reivindicatius del GAL– també ha rebut deu anys de condemna. Els comissaris Francisco Alvarez, Miguel Planchuelo i l'ex-inspector de policia José Amedo, organitzadors de tota l'operació, han estat condemnats a nou anys i sis mesos. L'ex-secretari general dels socialistes biscaïns, Ricardo Garcia Damborenea, que va participar en la decisió de continuar retenint Marey tot i saber que no tenia res a veure amb ETA, a set anys. Els policies Francisco Saiz i Julio Hierro, que van traslladar el segrestat fins a Cantàbria, a cinc anys i sis mesos. Els seus companys, Luis Hens i José Ramón Corujo, que van custodiar l'aterratge Marey a la cabana de Colindres, a cinc anys. I l'ex-policia Michel Dominguez, que era l'únic que sabia francès

i que hi traduïa els comunicats del GAL, a dos anys i quatre mesos. La víctima de la malvestat, Segundo Marey, serà indemnitzada amb trenta milions pels condemnats o, subsidiàriament, per l'estat espanyol.

La sentència ha caigut com una galleda d'aigua freda sobre els cercles socialistes i molts dels seus caps grossos estatals han començat a carregar contra el jutges amb terrible virulència. "Han estat unes declaracions de vergonya, completament inconstitucionals i que, fetes per algú amb el sabre al cinturó, serien clarament sedicioses" –ha dit l'advocat José Luis Galán, representant de l'acusació popular en el judici. Hi ha dirigents polítics que han tret a col·lació la magnanimitat en un moment com aquest, i Pujol va parlar de "risc de fractura política i social", quan va saber la sentència. És clar que, a la classe política, no li fa gens de goig que fiquin ningú dels seus a la garjola.

Però, s'arregli com s'arregli la condemna contra el que Fernando Lopez Agundin, membre de l'equip del ministre Belloch, en va dir encertadament la "màfia políticopolicíaca" d'Interior, el cas dels GAL no es tanca amb la sentència del Suprem. Hi ha vint-i-vuit casos d'assassinat per esbrinar i onze sumaris oberts a jutjats i tribunals diversos que poden donar sorpreses fortes. Això no s'acaba. Això tan sols comença, i Barrionuevo i els seus poden acumular encara molts més anys de presó. En un no res vindrà el judici pel cas Lasa-Zabala, en què hi ha proces-

sats el general Rodríguez Galindo, l'ex-governador civil de Guipúscoa, Julen Elgorriaga, i Rafael Vera. Després, el cas Onederra, que conté els quatre primers assassinats del GAL (Onederra, Gurmindio, Perurena i Olaskoaga), i sobre el qual el jutge Garzón ha sol·licitat proves addicionals abans de pronunciar-se. D'aquest mateix sumari, se'n van separar les causes que afecten el segrest del "grapo" Jesus Cela Seoane, la trama de cartes bomba a simpatitzants de HB –que van matar un carter– i de convertir en conillet d'Índies uns madrilenys per provar el "sèrum de la veritat" que, després, el CESID volia utilitzar contra el dirigent d'ETA Josu Ternera.

També continua obert el cas Monbar –nom del bar on el GAL va assassinar quatre refu-

giats bascos– i en el qual hi ha implicat Francisco Paesa, l'agent del Ministeri d'Interior que fa unes setmanes, quan el jutge suís Perraudin havia signat una ordre de cerca i captura internacional, va fer córrer que havia mort a Tailàndia. Els "casos Batxoki i Consolation", del qual Miguel Planchuelo és l'únic imputat per ara.

Els atemptats mortals contra Mikel Goikoetxea "Txapela", Rafael Goikoetxea, Jesus Zugarramurdi, Tomás Pérez Revilla, Javier Pérez, Eugenio Salazar "Tigre" i Juan Carlos Garcia Goena es troben en fase investigativa. Barrionuevo, a més, es troba complicat en la mort, per tret al clatell, de la militant d'ETA Lucia Urigoitia, *affaire* que ha estat enviat al Suprem. I és que, com va dir Baltasar Garzón un bon dia, "de judicis pel GAL, n'hi ha fins a l'any 2004". És allò que deïem, que això no s'acaba. Al revés, això tot just comença. ■

XAVIER VINADER

"Com va dir Baltasar Garzón un bon dia, "de judicis pel GAL, n'hi ha fins a l'any 2004". És allò que deïem, que això no s'acaba. Al revés, això tot just comença."